

Република Србија
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Београд
Ул. Устаничка бр. 29
К-По₂-51/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

**СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОД
14.11.2011. године**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић,**
- **окривљени Поповић и Стојановић са браниоцем адвокатом Божом Прелевићем.**

Приступили су и сведоци Костић Славиша, Вељковић Срба, Митровић Ненад и Вучетић Дарко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сагласни да одржимо главни претрес?

На сагласан предлог странака суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи.

Наставља се главни претрес доказним поступком.

Испитаће се **Сведок ВЕЉКОВИЋ СРБА**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Вељковић Срба, је ли тако?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан Вељковићу још једном.

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте сведок у овом поступку, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело, не смете ништа прећутати, нисте дужни једино да одговарате на она питања чијим би одговорима Вас или Ваше блиске сроднике изложили знатној материјалној штети, тешкој срамоти или кривичном гоњењу. Јесте ли разумели?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате због чега сте позвани данас у суд?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте давали свој исказ као сведок у истрази још 30.06.2006. године. Да ли се сећате тога?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте код истражног судије. Да ли ту постоји текст заклетве на пулту испред Вас?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитајте га наглас.

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видимо прво Ваше личне податке Вељковићу. Да ли има неких измена у личним подацима у односу на оне које сте дали истражном судији?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Нема ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отац?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Спира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: 1971.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: У Доњем Стајевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте по занимању?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте сада тренутно?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: У Трговишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству или завади са окривљенима?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете окривљене?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Једног познајем, а једног не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога познајете?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Поповић Сретена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто знате зашто сте позвани данас, изволите испричајте нам када сте били у Петровом Селу, због чега, шта сте радили тамо. Изволите.

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Тачног датума се не саћам, али мислим да је то било августа месеца негде 1999. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Били смо на некој обуци тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па били смо на обуку тамо, друго не знам шта да кажем, били смо обучавани тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта, требало би по Закону да Ви причате, а ми евентуално после да постављамо питања, странке, суд и тако даље.

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па не знам шта опширније треба да кажем. Знам да смо били на некој обуци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта се десило, чега се сећате, шта је било тамо, како је то изгледало.

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па био је неки камп тамо где смо били, биле су просторије где смо спавали. Ишли смо на обуку. Било је полигона на гађање и то. Били смо у круг тамо у Петровом Селу. Били смо 15 дана на тој обуци. Инструктори су нам били из ЈСО, то сам знао. Друго не знам шта треба још да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је лакше да ми постављамо питања, па да Ви одговарате?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па може, лакше ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Када сте дошли? Да ли се сећате доба дана које је било када сте дошли у Петрово Село?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Не могу да се сетим тачно дана пошто је много времена прошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Само знам да, ја мислим крајем јула или августа ту је почетком била та обука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким сте били, је ли био још неко из вашег СУП?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Били су Костић Славиша и Стојановић Живојин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли добили неку собу где сте спавали, како је било?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте смештени?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Били смо у соби смештени. Нас 10 смо били из призренског СУП. Мислим око 10 да смо били, из Призрена, Ораховца и Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прозор Ваше собе где је гледао, на који део кампа?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па овако, кад смо ушли десно је била наша просторија смештена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је соба, али прозор од собе где је гледао, на који део кампа?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па према полигону. Полигон, где је ту била писта за постројавање ту смо видели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико вас је било у соби?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: 10 нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Десеторо је било. Да ли знате ко је још био са Вама у соби осим ваших колега из СУП?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па били су из Ораховца. Ови тројица смо били и из Ораховца и из Призрена је био, било је њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли памтите ту обуку по нечему специфичном осим тога?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па не, као и обична обука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је била тешка, то што сте причали код истражног судије, да је била напорна и то, него мислим по неком инциденту, по неком догађају, неком који је на неки начин обележио тај боравак тамо?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био неко рањен?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Био. То сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате то, него сте чули само?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па чуо сам, нисам ја био са њим, то су ваљда били момци из Крагујевца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то је та обука. Отприлике смо лоцирали отприлике временски када је то било. Е сад овако, кажете да су били инструктори из ЈСО, да ли знате неког од инструктора, кога се сећате?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па не знам, можда кад би их видео препознао бих, иначе овако не знам. Они нису се представљали по имену и презимену, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ниједног не знате по имену?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па не знам, нисам их виђао нити раније нити после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли вам држао неко говор првог дана када сте дошли, да ли је било неко постројавање?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па било постројавање. Од личних ствари шта смо понели, то су нам видели и друго ништа, вадили смо све из ранчева шта смо понели за тамо и то је то, после смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли држао неко говор, поздравни говор?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па јесте, да смо дошли ту на ту обуку и да искључимо телефоне, да нема више звања кући, да нема ништа, да су они нама претпостављени и то, све што треба да питамо њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то говорио?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Не могу да се сетим тачно, ја мислим да је то био главни за обуку што је био, али не знам како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, је ли он из ЈСО?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Мислим да је из ЈСО, али нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били на стражи током боравка, током Ваше обуке?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Нисам, на стражи ја нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били, а да ли је била организована стража уопште?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Била је стража, али ја нисам био пошто нас је било више, а временски период је вероватно био мали тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ми смо чули прошли пут да је неко стражарио 10 дана, био је на стражи од петог дана па све до краја, значи сво време по казни, али добро то сад нема везе.

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам, колико је било стражарских места?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Не знам ни то, мислим на главној капији да је био један стражар, а за остале не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је на капији главној?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На улазу?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: На улазу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је било неког кад сте дошли, да ли је било страже на том улазу, на тој капији? Да ли је било страже то вече или тога дана када сте дошли, пошто не знате тачно?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Мислим да је било, да је био један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете „мислим да је био”.

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Не мислим, мислим да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ту постоји рампа нека или капија како се улази?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Капија је била. Била је и мала капија и велика, значи возила су могла да уђу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да знате Поповића, а како знате Поповића?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па Поповића знам, он је у Приштини радио од раније, а и виђао сам га у Бујановац смо радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га виђали у кампу за то време?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Не, не, ја сам радио у полицији, у Бујановцу сам радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то, да ли сте га виђали у кампу у Петровом Селу за то време док сте били на обуци?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Поповића јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стојановића сте рекли да не познајете?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте виђали на пример „Гурија“?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: „Гурија“ сам виђао. И њега један пут сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За време обуке?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Да, виђао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте га видели?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па ту, поподне сам га виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га виђали више пута или сте га видели само једном?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па више пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте га први пут видели?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Уопште на обуци или овако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На обуци.

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па виђао сам, сад не могу да се сетим тачно када, али виђао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он био смештен?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Не знам где је спавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли долазио „Легија“?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Један пут је долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли да нам испричајте како је то било.

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Један пут је долазио „Легија“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли да нам испричате како је дошао?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Хеликоптером је дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било, да ли се сећате тога?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па не могу тачно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крајем, почетком, средином обуке?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па можда и средином негде обуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Средином, добро. Да ли је током трајања обуке било ограничено кретање негде по кампу?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Није, мени барем није нико ништа рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А неким другима?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Не знам, за друге не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули можда да се у кампу налазе неки цивили?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли виђали неке куваре?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Куваре јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конобаре и помоћно особље, јесу ли то цивили?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па куваре јесам, куваре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на кога сте Ви мислили када сте ми одговорили на ово питање?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па нисам виђао овако да има, али кувар јесте, да се крећу на писти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били су кувари, да ли су то цивили?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па јесте, али ја сам мислио на цивиле пистом да се крећу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На кога сте мислили када сте ми одговорили?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па на домаре, на цивиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било домара?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било домара?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели.

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Једино ако су долазили да чисте простор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пошто нећете да одговорите. А да ли знате, да ли сте чули да су била тројица Албанаца?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тројица браће који су били ту затворени једно време?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули, добро. А да ли је постојао неки објект у кампу у изградњи, фактички је био укопан па се улазило са предње стране?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Нисам приметио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте приметили. Је ли постојала писта?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Писта да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А испод писте шта је било?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Испод писте тамо је био као вода где смо се умивали, чесма, и ту је неки објект постојао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е видите да постоји. Са оне предње стране тамо да ли сте ишли где су врата од те просторије?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па пролазили смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пролазили?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Испред тог објекта када смо ишли за воду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта има, како то изгледа? Опишите нам мало шта сте видели.

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па просторија до плоче је била, са доње стране отворена, ту смо пролазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било просторија, да ли се сећате можда?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Не, па нисам обраћао пажњу, ја сам пролазио пошто нисмо имали ни много слободног времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта се ту налазило, јесте ли гледали можда, пошто сте рекли да су била отворена врата?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта нисте?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Ма није ни било врата, то је као било са стране сазидарно, са доње стране није било преграда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било врата?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чему су служиле те просторије, да ли знате можда?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Не знам, ја никад нисам ни прилазио ту нити ме интересовало шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли постојали неки импровизовани тушеви?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су они били?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: То су били испод писте исто колико се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чему су служили?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: За купање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било то од почетка када сте Ви дошли или касније?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је од почетка. Јесте ли се још негде купали или само на тим импровизованим тушевима?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па ту на тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте се стално купали?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је киша, је ли било кише?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па било је кише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте се онда купали?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па тад се нисмо купали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад се нисте купали. Колико пута је било кише, да ли се сећате тога?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па неколико дана је било, али не могу тачно да се сетим колико дана је тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од тих 15 дана неколико дана је била киша?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта радите онда када пада киша?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па били смо на обуци исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто све?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што је било неке приче да је било чишћење наоружања, били сте у спаваоницама?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Чишћење је било увече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увече.

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: А овако смо ишли на обуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је постојала вода за пиће у кампу? Хајде да видимо уствари да ли сте Ви користили воду?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па јесмо вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За пиће? А одакле сте користили?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па ту је била у кампу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте из чесме, значи одврнете славину па сипате воду?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких импровизованих цистерни? Да ли је било флаширане воде?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Не сећам се тачно, прошло је време, не сећам се, али ја мислим да је било воде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је било шта?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Вода, да смо имали воду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, нормално да сте имали воду, него да ли је била техничка вода, да ли је била за пиће? Нормално да сте имали воду. Да ли се сећате тога?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се, добро.

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Не сећам се, доста сам променио објекти, смештај и тако да не могу детаља да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте прошло доста времена.

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда Вас мало замарам са питањима, али ето кад хоћу да помогнем да се утврди ово чињенично стање. Да видимо сада да ли знате где се одлагало смеће у кампу?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни то не знате. Добро. Даћу реч тужиоцу, ако има неко питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Заменик тужиоца Петровић. Колико је трајала обука?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: 15 дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какав је изгледао садржај обуке?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па садржај, ишли смо на полигону тамо, кретање на бојишту и те тако, имали смо гађање бојево изводили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли имали неке као предмете, тактичка обука, наоружање, упознавање?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па јесте, имали смо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је то изгледало, по часовима или?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: По часовима да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико часова сте имали?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Не могу да се сетим, имали смо разне. Имали смо склапање, расклапање наоружања, па смо имали бојево гађање и то тако и кретање на бојишту, па сад ко је по колико часова не могу у детаље да објасним пошто је доста времена прошло.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово кажете Вас је 10 у спаваони, је ли то нека јединица?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте распоређени по јединицама или онако по броју полицајаца колико вас је?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па по броју, вероватно толико је било кревета у спаваони.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је укупно било тих група?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Не знам, не сећам се тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли још нека група била поред ваше групе?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па било је, било је сигурно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли упознали некога из неке друге групе?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па ми смо ту сви били скупа, али нисам у детаље познавао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је теби био старешина?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Где?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ту у кампу, први непосредни старешина?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па нисам имао старешину, ту смо сви били на тој обуци, главни само који је био ја не знам, али старешину нисмо имали, ми смо сви били полицајци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па како објашњаваш да нема старешине у једној војној, односно полицијској јединици?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па то је била обука. Главни инструктори су нас преузимали ујутро, постројавање и инструктор по групама нас је водио на терену, на обуци. Сваки инструктор је имао свој задатак који нас је обучавао, из физичког, који из наоружања, који из гађања. Када буде ујутро постројавање води нас на полигон, свако је имао свој задатак, али ја не познајем, то су били инструктори највероватноје из ЈСО, тако да их не познајем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте да не можете да се сетите неког од тих инструктора неког по имену и то?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Не знам стварно, дуго времена је прошло и пре тога нисам виђао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли знате који су чин они имали?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Не знам, па по њиховом чину тамо, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате полицијске чинове?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Полицијске да, али њихове нисам знао, тад смо ми различите чинове носили, нису били као наши.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да сте сретали више пута „Гурија” ту у кампу, па ме занима у којој прилици, у којим приликама сте га сретали?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па кад смо ишли на ручак или у слободно време када смо добијали тамо паузу по пола сата за одмор, виђао сам га да је пролазио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли вам он држао неку обуку?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се обраћао некоме?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Није, мени није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тада када сте виђали „Гурија“, да ли је то било и тада када је хеликоптером дошао „Легија“?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Не сећам се тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви знали у ком својству они ту долазе?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Не знам, нисам знао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли да се прикључе тој обуци инструкторима или да контролишу инструкторе да ли они раде, односно да ли ви уопште радите, вршите обуку?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па ја мислим да је пре у овом својству да ли радимо и да ли смо на обуци, јер друго није нам се обраћао ништа нама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, Вас десет је било ту у спаваони, шта Ви радите са смећем вашим ту, где одлажете и тако?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па била је корпа, после не сећам се стварно ко је то избацивао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где односите то?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Нисам носио ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли неко од вас десет или?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Или је неко посебно долазио.

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Не сећам се тога, пошто је стварно прошло времена дуго и био сам много по тим објектима тако да не знам ко је све то чистио и радио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда захваљујем. Даћу реч браниоцу окривљених, изволите.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја судија не знам да ли он остаје при свом исказу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте га.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Је ли остајете при исказу који сте дали пред истражним судијом?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Да, да.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми да ли је била нека чесма између спаваонице и те писте за постројавање?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Ја мислим да је био ту тоалет са леве стране.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је поред тоалета била чесма?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Не могу да се сетим то.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. Судија, ја ћу показати, на скици лица места она није уцртана, али на фотографијама је, па ево ако Ви дозволите ја ћу питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, како да не. Показујете фотографије са увиђаја?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да, са увиђаја. Само да видим које се, она се види на неколико фотографија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је седмица, ја мислим да то хоћете да покажете.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да, ево рецимо, одлично, на фотографији број 7, да ли можете да нам идентификујете шта је овај објекат од цигала који Вам показујем десно, лево гледано од WC?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Јесте чесма, али не сећам се стварно.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Не, не, питам само да идентификујете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Након што је сведоку од стране браниоца показана фотографија број 7 фотодокументације са увиђаја, сведок објашњава да црвени објекат од цигала, који се налази лево од објекта, уствари представља чесму.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: На фотографији 13 се види да је та чесма у висини тог другог улаза у згради, па ево ја ћу и то, је ли то то?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Јесте, јесте.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, кажите ми да ли је вода за пиће била у тим славинама? Да ли сте ви пили воду?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Не сећам се.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем, неко од окривљених? Немате неки предлог за фотографије за показивање? Добро. Ако нема више предлога и питања ја Вам се захваљујем. Да ли имате неке трошкове за долазак данас у суд?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па јесте, ми смо са колегом заједно колима дошли пошто немамо превоз. Аутобусом нисмо могли да дођемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је возио?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па један рођак ме је довезао и колегу још једног из Лесковца који је дошао са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким сте Ви дошли са којим колегом?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са којим колегом сте дошли?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: „Кадет“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове колега?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Костић Славиша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са Костићем, добро. Одакле сте, колики су трошкови, како сте ишли?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па имам ја рачуне што сам сипао гориво и од наплатне рампе, ако то може да се надокнади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Из Трговишта, то је око 450 километара одавде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колике трошкове тражите?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па за гориво, ја сам ујутро сипао око 45 литара горива сам сипао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могли сте Ви сипати 150 литара.

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па толико је и потрошња, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Толика је потрошња. И?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: То је у једном правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У једном правцу толика потрошња?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Да, па 450 километара имам ја удаљено и у Лесковац сам свраћао да узем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колики су Вам трошкови, кажите?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Имам рачуне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде дајте ми рачуне. Је ли то и за путарину? Добро. Овде има фискални рачун 5.869,00 и овде нам је путарина 730,00 динара и 190,00 динара.

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све у једном правцу?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок суду доставља рачун за бензин у износу од 5.869,10 динара, као и трошкове путарине на аутопуту Београд–Ниш у износу од 730,00 динара и Ниш–Лесковац у износу од 190,00 динара, па изјављује да су му то трошкови које су имали он и колега Костић Славиша.

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Да, заједно са колегом из Лесковца који је дошао, пошто су то и за њега трошкова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Који су заједно дошли колима, и то су трошкови превоза у једном правцу.

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Што значи да укупни трошкови износе наведени износ, али пута два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо ми овде нешто израчунали отприлике око 12.000,00 динара за обојицу.

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада хоћете ли Ви да то Вама дамо или да дамо по 6.000,00 обојици? Како сте се вас двојица договорили?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па ја сам узео гориво пошто ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Вама да дамо 12.000,00 онда Костић неће добити ништа.

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да знате.

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па тако, ми смо се тако и договорили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сте се договорили. Добро.

Па сведок изјављује да се са Костићем договорио да наведени износ буде плаћен њему на руке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што се тиче трошкова исхране, шта ћемо са тим? Јесте ли имали неке трошкове?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па то ћемо ми о свом трошку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћете ви о свом трошку.

А трошкове исхране ће њих двојица платити о свом трошку, уколико суд одобри наведени износ трошкова.

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Па немамо ту рачуне, немамо ништа, сами ћемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДОБРАВА СЕ исплата трошкова на име превоза за сведоке Вељковића и Костића у износу од 12.000,00 динара, док трошкове исхране не траже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујемо. Ово ћемо сачувати, је ли Вам не треба?

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово ћемо за нас. Нека нам дође онда сведок Костић. Ја Вам се захваљујем, слободни сте, пријатно.

СВЕДОК СРБА ВЕЉКОВИЋ: Пријатно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Костић Славиша?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Испитаће се **Сведок КОСТИЋ СЛАВИША**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Костићу, узећемо прво Ваше личне податке. Ви сте били код истражног судије још 30.06.2006. године, давали сте личне податке. Да ли има неких измена у Вашим личним подацима?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Све је исто, једино можда само пребивалиште, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Коњино, ја мислим и тада је било исто Коњино.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. Отац Новак?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте '72. године. Запослени сте у?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: СУП Лесковац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: СУП Лесковац. Знате због чега сте позвани данас у суд?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте сведок у овом поступку, као сведок дужни сте да говорите истину, ништа не смете прећутати, давање лажног исказа представља кривично дело, нисте дужни једино да одговарате на она питања чијим би одговорима Вас или Ваше блиске сроднике изложили знатној материјалној штети, тешкој срамоти или кривичном гоњењу. Да ли сте разумели?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ту текст заклетве испред Вас, прочитајте га наглас.

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Костићу, знате о чему се ради. Да ли остајете при Вашем исказу који сте дали код истражног судије?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Јесте, остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам онда укратко чега се сећате, када сте били на обуци у Петровом Селу, шта се тада дешавало, да ли сте нешто запамтили, чега се сећате, изволите.

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Шта да кажем, то је било давно. Ја ништа се тога и не сећам, тако да, једино обука је била тешка, тога се сећам, друго не знам ни које је време баш тачно било, пошто је давно прошло, значи немам шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам лакше да Вам ја постављам питања?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Може, може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажете не знате, да ли је то било пре рата или после рата, односно после бомбардовања?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: После рата мислим да је било, после рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После, не знате тачно који је период био? Да ли знате можда које је годишње доба било?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте били у Петровом Селу? Не знате?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Не знам, не знам. Знам да је била киша сваког дана скоро већ, али не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад као сваког дана киша?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Па као сваког дана је била, значи, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам, да ли памтите тај боравак у Петровом Селу по неком догађају, по неком инциденту који се догодио? О томе сте причали нешто код истражног судије.

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Ја мислим да је био један инцидент кад је обуку, да је једног полицајца, ваљда да је рањен био приликом вршења обуке значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то колега из Крагујевца, да није то тај догађај?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Не знам колега одакле је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли у пету био рањен, да ли се сећате тога можда?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У пету можда да није рањен?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако нешто.

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Али како се зове, где је, значи не знам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отприлике смо одредили, знамо који је то период. Да ли знате можда кад сте дошли? Које доба дана је било када сте дошли у Петрово Село?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Ја мислим да је било поподне, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А с ким сте дошли?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Па возило, не могу да се сетим, ја мислим да је наше службено возило било из Крушевца, не из Крушевца, значи у Крушевцу смо били смештени, али Сува Река, да ли Призрен је било возило, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био још неко од колега с Вама?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Па био је Вељковић Срба, Стојановић Живојин, не могу сваког имена, давно је било, значи Видојковић ја мислим да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошли сте предвече.

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Предвече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неког на капији? Да ли је била стража, да ли се сећате тога?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Не знам, значи ја мислим да је било, али не знам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви давали страже током боравка у Петровом Селу?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте били на стражи, на ком месту?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: На капији сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш на капији?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то „јединица“? Имамо „јединицу“ и „двојку“?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Ја сам само давао на капији, значи био сам једном или два пута, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били преко дана или сте били и ноћу?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Дању само, мислим био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само преко дана. Колико дуго трају смене на стражи?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сат, два, три?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Ја мислим да је два сата било, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали неку радио везу док сте били на стражи?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: То не знам, не могу да се сетим тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки токи-воки?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: У реду, у реду, знам, али не могу да се сетим да ли смо имали или нисмо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас подсетим можда, да ли је било неких ситуација.

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Ја мислим да смо имали, али мислим, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких ситуација да неко дође?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Ја мислим да смо имали радио станицу ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад уђе неко шта Ви радите онда, да ли обавештавате неког?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Па обавештавамо дежурног, ко је био дежуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то, значи чиме га обавештавате?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Па радио веза сигурно или је можда, пошто је ту близу било значи на пет, шест метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је дежурни с друге стране, кога Ви то обавештавате, је ли то неког старешину или?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Не, није, био је дежурни увек од нас по неко, а плус тамо старешине што су били надлежни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је сад с друге стране везе?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је дежурни? Значи Ви сте на стражи и кога Ви контактирате?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Ја мислим да је био неко од нас полицајаца исто који.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви обавештавате другог полицајца?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Па он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па он даље обавештава. Хтео сам да Вас питам да ли постоји веза са старешином неким у кампу, са тим људима који држе обуку или ко је главни у кампу, значи у вези са тим ненајављеним доласком неког човека?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Стварно не знам, значи не знам тачно, ја кажем, како је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, претпостављате да је било везе на стражи. Да ли је имао још неко радио станицу или токи-воки од старешина? Да ли је постојао систем везе, на тај начин да се комуницирало?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Не бих знао. Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам онда, сад да Вам не извлачим речи из уста, дошли сте ту предвече да ли сте добили спаваоницу, с ким сте били у соби, колико Вас је било у спаваоници, изволите?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Па дошли смо поподне, значи не знам тачно које време, али дошли смо, примили су нас ту, добили смо спаваону, сад у спаваону колико смо били тачно не знам. Значи сместили се, нормално је ишла храна, обука да ли је била тог дана или није не знам, ја мислим да је била следећег дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прозор ваше спаваонице је ли гледао на камп односно на писту или је гледао са друге стране?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: На супротну страну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На супротну страну. Јесте ли Ви били у соби са Вељковићем?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он каже гледа на писту прозор, сад је рекао пре пет минута.

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Е па не знам, значи ја кад сам ушао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли прва, како кад уђете соба где је била, с леве или с десне стране?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Ја мислим да је било право, па десно само, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И гледа на? На тамо иза писте, с оне друге стране?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Ја мислим да је тако било, не знам сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: А можда и нисам био с њим у, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А можда нисте ни спавали заједно?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Заједно, значи ту је сад комбиновано било, не знам сад, углавном знам да сам дошао с њим, не знам, да смо спавали заједно не знам како је било то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате да сте дошли с њим, а не знате за 15 дана да ли сте спавали заједно, а знате за тај тренутак што сте путовали пар сати.

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Не, кажем не могу да се сетим, спаваону, значи дошли смо с њим, али ја мислим да смо спавали заједно или било је просторија, значи кад уђеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је мало необично, али добро, ако је то тако, ако Ви тако кажете.

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Степенице, значи степенице с једне и друге стране и улазиш унутра значи, ја мислим да је била спаваона овако, одмах врата и продужетак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И десно?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Тако мислим да је било, е сад да ли, логичко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било неко постројавање ујутру? Значи прво јутро, смотра, застава?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки говор?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко поздравио у име инструктора, старешина полазнике курса?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Ја мислим да је био, било је постројавање, да ли је био говор не знам, стварно се извињавам, то је било стварно дуго да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема шта да се извињавате.

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Нисам ни упамтио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вам је држао курс, ко су били инструктори?
СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Шта да кажем ту, имена се не сећам, надимци тако да, имена нисам ни знао, а надимци се не сећам, тако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А којој организационој јединици су припадали?
СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Ја мислим да су ЈСО били, а сад нисам сигуран, можда и нису били у ту јединицу можда, али мислим да су они били.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да су они били? Да ли познајете окривљене?
СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познајете их?
СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Поповић Сретен мислим да је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поповић Сретен је то?
СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Одавно нисмо се видели.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А другоокривљеног да ли познајете?
СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Не познајем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стојановића не познајете? А одакле познајете Поповића?
СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Познајем га и с Косова и с обуке. На Косову смо се можда срели једном, тако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био он у том периоду док сте Ви били у Петровом Селу у кампу?
СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Стварно се не сећам, значи, ја мислим да је био на почетак, а после до краја да ли је био не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је био „Гури“, да ли знате „Гурија“, Горан Радосављевић?
СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Само што сам чуо, овако лично га не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био тад у том периоду?
СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Не знам, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је долазио „Легија“?
СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: „Легију“ никад нисам ни знао нити сам га, једино на телевизији.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питао сам Вас да ли је долазио „Легија“ не да ли га познајете?
СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Уопште значи не знам, значи, долазили су и одлазили су, е сад, ко је долазио и ко је непосредном старешини и шта је било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што овде сведоци причају да је дошао хеликоптером, да је слетео на писту и тако даље.
СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Значи ја не знам, нисам сигуран, значи да ли је уопште „Легија“ или није, да ли је долазио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Ви неког старешину уопште тамо ко је био, да ли Ви познајете било кога? Ко је био претпостављени за тих 15 дана колико сте били тамо?
СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Ја од ових не знам, једино мој претпостављени што је био то је био Видојковић Мирослав „Турбо“.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Он нам је био главни као тим, сад само њега, значи друго не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видојковић Мирослав?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Ја мислим да је био Мирослав. „Турбо” смо га звали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: „Турбо” смо га звали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је он био, којој он организационој јединици МУП припада?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Он је радио у Призрен, ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: СУП Призрен.

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: И све што смо хтели ми смо ишли преко њега, значи нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неког ограниченог кретања током Вашег боравка у кампу?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Нисам Вас разумео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На неком месту у кампу, у оквиру кампа, у кругу кампа где нисте смели да одете, да је било забрањено?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Није било забрањето ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи могли сте свуда да се крећете?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Могли смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се Ви кретали свуда или сте?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Нисам, нормално, само кад сам вршио обуку, значи овако нисам, нисам имао ни време, тако да је била тешка обука, једва си чекао да се заврши да би сео да одмориш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли постојали неки магацини у оквиру кампа? Не знате?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли постојао испод писте неки неизграђени објект који је онако укопан у земљу?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, са предње стране тог објекта шта се налазило, да ли знате можда? Јесте ли долазили тамо, јесте ли ишли?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Нисам, нисам залазио тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Никад нисте били тамо?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли неко ишао тамо да види шта се тамо дешава?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате појма, добро. А да ли сте чули можда да се у кампу налазе неки цивили који су затворени?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Нисам ништа чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакве приче?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Не, нисам ништа чуо осим цивилно ово што су спремали храну, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам да су затворени цивили, да су били заробљени, да су били негде у неким просторијама закључани, то Вас питам, не питам Вас ја за?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Нисам, нисам ни чуо ни видео значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли чули нешто за браћу Битићи?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Прошли пут кад сте ме звали на суђење, е то, значи ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад сте чули?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Тад, значи ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели на телевизији нешто?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Па на телевизији јесте, то значи, али после овог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога.

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Ја мислим да је било после, не знам како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи пре тога нисте имали никакве информације?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Никакве информације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте користили воду за време вашег боравка у кампу?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За туширање или за пиће?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: И за пиће и ја мислим и за туширање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За пиће одакле сте користили воду?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Па имало је ту WC и умиваоници су имали поред писте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи користили су из чесме?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Из чесме и имали, добивали смо овако у флашама, значи флаширано, значи нисмо, за пиће смо већину из флаше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из флаше, а овако из чесме као техничку воду?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Као техничку за бријање, за умивање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За бријање. А што, је ли није била за пиће та вода или?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате то. Добро. Јесте ли имали неке тушеве? Где сте се туширали?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Ја мислим да је било туширање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки објекат са тушевима или су постојали неки импровизовани тушеви, монтажни тушеви?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Као монтажни су, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су се налазили, да ли се сећате можда, где су они били смештени?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Ја мислим да су били са доње стране писте, са десне стране поред капије тамо, не знам, значи не знам колико је било удаљено, значи поред ту зграду су биле ону недовршену. Ту је било, да ли је било баш поред писту, или мало ниже, значи не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте скоро сваки дан је падала киша, шта сте радили за то време?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Имали смо обуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте напољу, редовно се одвијала обука, није било прекида?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Па није, некад је било некад није, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, кад је прекид обуке шта значи то, ви седите у спаваони и шта радите?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Па колико то, значи можда два, три минута прекид, док неко други не каже нешто да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте чистили наоружање? Јесте ли уопште чистили наоружање?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Па чистили смо, некад по завршетку обуке, некад у току обуке, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што смо мало пре чули да је било сваки дан чишћења, па зато сам Вас питао на тај начин.

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Нисмо се разумели, значи у току дана значи док је трајала обука, значи, по завршетку обуке, значи, данашњег дана смо чистили и у току дана. Није кад се завршила цела обука значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате можда где се одлагало смеће у кампу?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесу ли постојали неки контејнери? Где бацате ђубре?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Не знам, значи нисам био, никад нисам носио ђубре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте носили ђубре никад?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Никад, увек се пријавим добровољно да чистим ВЦ или, лакше ми је то него да носим ђубре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не слажем се ту, али добро. А да Вас питам, јесте ли чули можда да у близини кампа постоје неке масовне гробнице?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни после?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: После сам чуо, али у току обуке нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, нешто смо. Изволите колега тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У вези са стражом да разјаснимо. Кажете са неке друге тамо стране налази се неко са којим Ви контактирате. Да би се оформила стража шта мора да се уради, пошто сте били стражар? Да, да ли знате.

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Ја не знам како ја сад ту, добијеш распоред и идеш на стражу где те распореде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко Вам даје распоред?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Стварно не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли чули да постоји командир страже, заменик командира страже? Неко мора да распореди. Ко је Вама рекао да одете Ви на стражарско место број, не знам ни ја који је, није ни битно на капију, где сте Ви били, ко Вам је то рекао?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Не знам ко нам је рекао, али ја стварно не знам, а ово ја мислим да је, увек смо ишли преко одељења тима, значи, ко је главни у тим или одељење како се звало, не знам, група, ишла је значи, он нас је распоређивао тако да, а ко је правио распоред не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сви ту који су били на обуци, да ли су сви прошли ту обуку стражаре, држања страже?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Не знам то да ли су сви прошли, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако би се десило нешто што би Ви требали да реагујете у тој обуци, које је Вама упозорење дато за стражарско место на капији, ако неко дође ко није позван, ако нешто, шта треба да урадите?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Не знам, не знам, значи, ја кажем то је прошло.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хоћете ли да га пустите унутра?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Прошло је дуго времена, не знам шта је, не знам какав је процедура била, значи, дуго је време прошло.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се десило за време Ваше страже да је неко долазио, а да не познајете, не знате ко је то.

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Ту су већином долазила наша возила службена, значи, цивилно возило ни једно није дошло тако да нисмо имали проблема да заустављамо толико и да, значи, већина са таблице наше, није долазило ни једно цивилно возило, није долазило док сам био на стражу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте, на питање судије, да сте после овога чули за ту масовну гробницу тамо, па да ли можете да је лоцирате у односу на камп где је она?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Не знам, не знам, значи ја то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не зна где је, само је чуо.

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Ја сам чуо преко телевизора, значи, ту да кријем за ту масовну гробницу и да ли је уопште постојала тамо, да ли и постоји не знам, значи, на телевизор сам чуо то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац окривљених, изволите.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја само имам једно питање, односно два. Ви сте рекли да сте воду из чесме користили за пиће и ове из флаше и за умивање, туширање и тако даље. Значи моје питање да ли је та вода била необична по укусу, мирису, да ли је бистра?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је пио уопште ту воду, то је питање прво.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Рекао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не рекао је да је пио из флаше колико сам ја разумео.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Не, рекао је и једно и друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не.

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Из флаше, ми смо само из флаше пили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само је рекао да је пио из флаше, а да је ово као техничка вода била.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Данас нисте рекли да сте пили воду и са чесме?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Нисам.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, преслушаћемо транскрипт. Добро. Онда да Вас питам пошто сте се туширали и умивали, бријали, хајде, је ли та вода била, како бисте је описали, је ли била неког, уобичајена, или је била мутна, прљава, смрдљива или није била смрдљива или како бисте то описали?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Не знам, не знам како мислите да је, вода је вода, нормално што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли се осећала на нешто?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имала неки специфичан мирис, пошто нисте пробали?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Па то је дуго прошло, одакле знам сад да ли је било или није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тако одговорите.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли Вам је неко забранио да пијете воду, кад сте дошли тамо у камп да ли је неко рекао „немојте пити воду, забрањено је, вода је неисправна“, да ли је било шта од тога било?

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Стварно се не сећам то.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Окривљени немате питања? Ништа, ако нема више питања ја Вам се захваљујем. Што се тиче трошкова за долазак то смо решили са Вељковић Србом. Он је узео и за Вас паре тако да ћете с њим да решите све око тога. Он је рекао да је то заједнички.

СВЕДОК СЛАВИША КОСТИЋ: Он је платио то све, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда захваљујем, слободни сте, можете да идете. Нека нам дође Митровић Ненад.

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Сведок Митровић Ненад.

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Митровић Ненад, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Испитаће се

Сведок МИТРОВИЋ НЕНАД

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Митровићу узећемо Ваше личне податке. Ви сте били код истражног судије још у јуну месецу 2006. године, давали сте своје личне податке, да ли има неких измена у односу на те личне податке?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Нема ништа, име и презиме исто, име оца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отац Мирослав?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '77. сте годиште, рођени сте у Призрену, радите у?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Полицијској управи Прокупље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прокупље. Да ли сте у сродству или у завади са окривљенима, да ли их познајете можда?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познајете ни једног?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Ни једног од њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте сведок у поступку, као сведок дужни сте да говорите истину, ништа не смете прећутати, давање лажног исказа представља кривично дело, нисте дужни једино да одговарате на она питања чијим би одговорима Вас или Ваше блиске сроднике изложили знатној

материјалној штети, тешкој срамоти и кривичном гоњењу. Да ли сте то разумели?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ту испред Вас текст заклетве прочитајте га наглас.

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Митровићу, да ли знате због чега сте позвани у суд, на које околности?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Па претпостављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте сведочили као што смо рекли 30.06.2006. године, да ли остајете при том исказу код истражног судије?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Па да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам онда како је текла Ваша обука у Петровом Селу, да ли има нешто специфично чега се сећате?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Па не сећам се тачно сад који месец је био, знам да је било лето. У мају смо се негде повукли с Косова и врло брзо је дошло до те обуке. Под знацима навода, што би се рекло, да смо били добровољци отишли тамо. Петнаестак дана је трајала обука под неким условима који су, шта ја знам та јединица диктирала, како већ то иде. Нормално ујутру је било устајања, постројавања, застава, доручак, одмах у ствари било је физичких активности више се сад неког редоследа и не сећам, али сећам се да сам доста времена проводио по оним брдима тамо, по шумама дању, ноћу, мало спавања, доста напрезања, чак и на крају обуке један од припадника ЈСО разговарао је са мном, мислим да је из Краљева био, не сећам се имена нити надимка, нити било чега, хтео је да ме предложи за даљу обуку неку за инструктора што сам ја нормално одбио, јер ми је тазе сам био из рата, хтео сам да се смирим што се каже после рата мало да се вратим цивилном животу, тако да сам то одбио. Неке специфичности, неке, не знам, ништа, класично. Обука јесте била напорна, то нам је и саопштено, значи услови се стварају како су они рекли седам пута тежи него у ратним условима да би могли у тим неким специјалним ратним условима да се боље сналазимо што по мени и има неке логике, али нешто специфично не знам, не бих имао шта да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је рањен неко од припадника тих људи који су били на обуци, да ли је рањен у пету, да ли се сећате?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Да, то је из моје класе из Каменице, сад верујте ми имена и презимена се стварно не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А из ког је СУП?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Мислим да је био из Крагујевца, Краљева, верујте ми не знам, не могу, давно је било, тако је била обука нека са бојевим оружјем и све остало, како су наводи били да је рикошет био проблем, одбило му се то у ногу. Човек је ваљда после смештен, не знам шта је било са њим, ваљда на ВМА и рекли су нам да они малтене и немају неку одговорност према нама, такав је вид обуке и да за све нас уколико буде

неких повређивања лакших или тежих има места на ВМА или већ у овим болницама да је то обезбеђено, шта ја знам, тако је речено, е сад, да ли је то била истина ја не знам. Углавном мислим да је жив остао тај човек, у пету је повређен приликом тактичке обуке, кретање је било кроз тимовима, групама већ како се то радило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате када сте стигли у Петрово Село које доба дана је било?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Па видело је, ја мислим да је било пре подне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким сте дошли, ко је још од колега био с Вама?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Па био је са мнош Миловановић Дејан и Вучетић Дарко, колико се ја сећам њих двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте смештени у коју собу?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Знате како, то је био камп монтажног типа, сећам се да је била прво кухиња и да је била та нека дугачка зграда, е сад, колико је ту улаза било, где се улази. Знам да смо били кад се уђе у ту једну од зграда десно, у челу су биле две просторије, у тој десној сам ја био са мојим колегама и мислим да је неко из Крушевца био од ових колега, али то је та зграда кад се уђе са леве стране мало дужа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали прозор на соби?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате где је гледао тај прозор?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Тај прозор је гледао, како да Вам објасним, значи на писту и гледао је у тај део пута који се спуштао доле како се већ долазило из тог правца према кампу, то је неки шири поглед. Ту смо ми имали и трчања нека и вежба и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код истражног судије сте навели да сте давали стражу.

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Да, два пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте били?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Једном сам био на, е сад, нешто ме сећање вара, да ли је била капија или је била рампа, не могу да се сетим, знам да је било на улазу у камп, а једном сам био иза те зграде где смо ми били смештени, то је ваљда била „двојка”, верујте ми не знам, стражарско место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били у дневној смени или ноћној?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Не, обадве су биле ноћне смене. Мрак је био, а сад да ли је била мркла, значи у току баш ноћи или вечерњи часови, верујте ми, мислим да је једно било у вечерњим часовима, јер сам баш то на улазу кад је било међу остало опажање је било да су ови из кухиње, која је била тај први објект се уђе, радили људи, нешто чистили, вероватно после вечере, сређивали судове, тамо радили нешто по кухињи и претпостављам да је то било неко то доба, али је био мрак оба пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад та „јединица”, је ли ту постоји рампа нека, капија или било шта?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Верујте ми управо сам то и мало пре изјавио, не могу да се сетим, јер није ми ни прва обука, више обука сам прошао истог типа и био сам на стражи. Да ли је била капија или је била рампа не могу стварно да будем сигуран, не могу да лажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега се сећате, немојте да лажете таман посла.

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: По сећању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам, да ли ту постоји нека бандера, светлост нека на том стражарском месту, на улазу да ли је осветљено?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Сећам се тог светла из кухиње, тог светла из кухиње, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки рефлектор, било шта што осветљава то?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Е сад ми се мешају сећања са осталим обукама, да ли је било на објекту тога тих рефлектора или је, не могу стварно да, не могу тачно да одредим, да кажем да је било на стубу неком електричном или је било на овом, јер различити су објекти. Био сам и у Митровом Пољу на обуци пар пута тако да већ мешају се сећања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када чувате стражу, поготово то ноћу, да ли имате радио везу?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Да, имали смо радио везу која је, шта ја знам, ја је нисам ни користио, нисам ни имао потребу, а имао сам неки податак, у ствари била је искремблована заштићена, е сад то је већ, ништа се и не разуме, нити чује, нити сам кажем имао потребу нити је нешто специфично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чему служи та радио станица? Добили сте је зашто?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Па не, радио станица стоји, значи, класично обезбеђење објекта уколико имаш неких проблема да јавиш и тако нешто, мада нисам је никад, право да Вам кажем искрено нисам ни знао да је користим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А коме јављате?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Па било је ту од ових инструктора, ко је био вођа кампа, више се не сећам тачно ко је. Мислим да није био неко посебно одређен за ту стражарску дужност да баш њему јавља колико нечега, него вероватно по дежурствима, како је ко дежурао и да се можда њему јави, а кажем ја је нисам ни користио, е сад, да ли је било типа дежурства или неко посебно био одређен за то не могу стварно да тврдим, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете окривљене?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Не, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте их видели тамо?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: По лику, мада је доста и времена прошло, да Вам кажем и ја више не личи на себе, не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вам држи инструктажу тамо, ко Вам је инструктор?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Ево овако, ја се сећам, ето звучно ми је име мало, задњи период и у вестима је прошао Мића Петраковић, његовог имена и презимена се сећам, карактеристичан лик ми је био кад смо дошли. Знате како, први пут кад се сусрећете са неком, она је већ имала неки свој глас, озбиљност, војна формација што је нешто за мене у тим годинама било можда озбиљно и онда ми је тако деловао и остао у памћењу, а после се и провлачило кроз вести кад је била она побуна ЈСО тако да сам њему запамтио име и презиме, мислим да је главни за обуку био. Е сад, да ли је „Ђука“, „Ђука“, мали онако, са клемпавим ушима, црног тена, онако тамнијег тена. Био је сад опет мешам неки „Ханс“ или „Шулц“, он нас је мало

малтретирао неком рок музиком, ноћу је волео то гласно да слуша. И све остало и било је, али мислим да је што се тиче саме обуке на терену, јер сам највише времена ту кажем Вам, као што сам рекао, проводио долазио сам у контакт са тим, пар пута нам се тај „Дука” или „Ђука”, већ како се зове, мали је био, моје висине ту негде, обраћао и вероватно је било кад је долазио тренутак када мало дође до неке тензије услед обуке, јер кажем нико није на добровољној бази, то је било „ти, ти, ти, идете на обуку”, а већ је свеже од раније, онда је мало ту смиривање разговора са нама и све остало, чисто оно типа како, шта иде обука, шта нас чека даље, јер је то све била непознаница за нас и било је још људи исто инструктора, али се стварно нити имена, нити презимена не сећам. Како да, не могу да Вам објасним, сад био је један исто црн, на страну терао косу и мислим да сам њега видео на „Б-92” кад је била она побуна ЈСО, стајао је у оном ставу испред све, али сад, како му је надимак не знам. Он нам је баш „терао по души” што се тиче склекова и трбушњака и по томе га памтим и тако то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате можда да ли је био Горан Радосављевић звани „Гури”?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Да, да, једном баш нам се он обраћао. У одређеном периоду је боравио тамо у некој камп приколици, кућици, назовите већ, оној покретној преко пута кампа улаз, био је са ћерком, мислим да је ћерка његова била, али нам се обратио причом да се формира нова јединица нешто претеча данашње Жандармерије, око униформе, како, шта, који су задаци које доносе у свету и код нас и све тако, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било кад? На постројавању први пут кад сте дошли или кад је говорио?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Па био је тај говор, био је тај говор, е сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате кад?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Да ли је био на доласку не знам, али био је и током, сећам се једном смо радили такозвану гимнастику пре ручка и био човек ту стајао, причао, значи, неколико пута сам га видео, једно два или три пута сад већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели можда „Легију”?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Не, ја сам тад био на терену, сад који је дан био, шта је било, али чуо сам кад смо се вратили у камп са тадашњих обавеза дневних које смо имали, пошто кажем доста сам био, можда је и моја група била предодређена за то да тога што више пролазимо, чуо сам да је долазио тад. Право да Вам кажем и не знам ко је био „Легија”, кажу да је био неки са истетовираном ружом и хеликоптером доша,о али ја га видео нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је током Вашег боравка у Петровом Селу било неког ограничавања кретања, мислим слободе кретања да не смете тамо и тамо да идете итд?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Било је ограничавања кретања само у смислу кад се подиже застава. Један од принципа, значи обуке је да када се застава подиже на јарболу ко је био ту, значи на том испред зграде на том полигону не сме нико да прође, малтене батине ћете да добијете, јер уједно ви не

поштујете државу и заставу, значи као обележје државе и у ствару мирно, тога се сећам, остала ограничења по кампу нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули можда да су у кампу затворени неки цивили?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Не, не. Чуо сам, мислим овако незванично, први пут са овим случајем целим кад се завршила обука прошло је пар година у „Ревизији 92” сам читао и поклопило се то у неком периоду баш кад сам ја био на тој обуци, да сам читао да је као наводно су били неки и све остало, али верујте ми чуо, видео нисам, јер сам мало времена и проводио у кампу, стално сам био на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли испод писте за постројавање постоје неки неизграђени објект који је укопан у земљу, започет онако?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Не знам верујте, не знам. Никад нисам силазио даље од, то је била писта, јарболи, колико се сећам неке степенице, ту смо се одмарали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то, те степенице.

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Али на крају тих степеница ту смо се одмарали и овако је било, колико се ја сећам, обично трава нека сагорела или не знам, ту смо седели са својим колегама оно маренду неку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту код тих степеница с предње стране тог објекта да ли сте видели шта се налази, нека врата, прозор?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Не, то је, значи овако да Вам мало сликовито објасним, овде се завршава камп, овде је на пример та писта где је постројавање, где је јарбол и ту има степенице колико се ја сећам и доле је била некаква земља. Никад ни доле, право да Вам кажем, нисам хтео да одем, јер шта знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дођите. Јесте ли видели ово?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Ово у склопу кампа, камп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите то сад на микрофон, дајте ми те фотографије.

Након што су сведоку показане фотографије 9, 10 и 11 из фотодокументације са увиђаја сведок изјављује да:

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Не, не, то на слици што је представљено што је сликано не, то ја нисам видео никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нисте видели?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам још, јесте ли пили воду током боравка?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Ух, као луд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као луд, е одакле сте користили воду?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Па овако, на крају тог објекта где смо ми били смештени има један објект овако попречно са њиме у коме се налазило као, како да Вам то објасним, на селу то зову појилиште за краве тог типа, али је било чесми где смо се ми умивали и све остало, мада сам доста пио и флаширане воде, јер сам стално боравио на терену и имали смо стварно тих

сокова и тога баш доста, али махом ту где смо се умивали или на терену, значи оно кад смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је да ли је могла да се користи та вода из те чесме?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Ја сам је пио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте је пили.

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Никог нисам ни питао да ли то треба или не треба, јер сам био баш жедан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко забрањивао да се то пије, да је рекао да није вода за пиће?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Не, мени нико ниједног момента није забранио то, ја сам је пио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нисте имали никаквих проблема док сте пили ту воду?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Не, не, ништа, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим стомачне природе и то, ништа?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Па не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Колико се ја сећам не, а волео бих да ми кажете шта сам попио, ако мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали неке тушеве у кампу који су били ван објекта за туширање, значи као импровизовани монтажни тушеви, да ли се сећате тога?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Не могу да се сетим верујте ми, јер био сам на обукама где се нисам, нажалост тако је, нисам се ни купао, а конкретно те обуке, знам само то ти са чесмама ту је све то било, а верујте ми не могу да измишљам сад или нешто, оно што се сећам то је, баш смо, не могу да кажем, јер су и услови били скромни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратио бих се на ово, кад дође неко, на стражарском месту сте број „један” и дође неко са стране, каква је процедура?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Мислите на улазу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На улазу.

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Да, океј.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је процедура?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Па ја колико се сећам процедура је кад су инструктори, значи свако је имао од ... добре пролазе, сад док цивила претпостављам, значи, верујте нисам имао никакву активност ни првог ни другог пута кад сам био на стражи тако да процедуре неке посебне и не сећам се нити сам предузимао нешто, нити сам радио нити сам имао шта, мрки мрак, кажем људи који су радили у овоме и хвала богу што је тако било, а процедуре неке мислим, моја претпоставка је нормално кретање инструктора, е сад, уколико неко од цивила дође вероватно обавештавамо некога, али кажем никакву активност током боравка на стражи нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате можда да је неко долазио у току ноћи са стране од неких лица?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: За време моје стражарске дужности не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не за време Ваше стражарске, него уопште током боравка у кампу?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки џип да се појавио итд?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Џип?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Па имали су они људи своја возила нека која су возили, а сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А која су имали возила?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Верујте не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли имали џипове?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Да ли су имали „Хамере” или су џипови или како већ, верујте мешам, не знам, не могу да тврдим шта је ко, али мислим да су имали нека своја возила, јер смо и нека возила мислим током обуке користили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даћу реч заменику тужиоца. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Колега Прелевићу.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ви сте данас рекли да сте имали доста тих неке воде, сокова итд, само једно питање да ли вам је било дозвољено да паковање сока, воде, млека рецимо однесете у спаваону или да имате у ранцу или тако нешто?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Не, маса тих ствари је било, значи, кад је време за оброк и било је, значи на столу разних сокова, воде и свега тога. Била је и одређена њихова та, да кажем зачкољица, током обуке где се обед врши, е то је једина нека, да кажем, забрана можда, није то вид дисциплине, да када се обедује нема разговора. И једном се сећам ситуације дошао инструктор рекао „пријатно”, ми „хвала”, „напоље сви”, значи нема приче док се разговара. Али конзумирање те флаширане воде, сокова је било само за време obroка, само за време obroка, а није, не сећам се да сам, верујте можда сам и носио у ранцу неку воду, јер доста сам пио воде, а има ме хвала богу тако да, а доста сам и смршао баш од тога током те обуке, јер је била баш велика врућина, е сад, вероватно да сам неку прошверцовао у ранцу кад смо били на.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала, немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окривљени, немате питања? Захваљујем, ако нема више питања. Митровићу да ли имате неке трошкове за долазак данас у суд?

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Немам ништа. Дошао сам службеним возилом, обезбедила ме Полицијска управа и вратиће ме тако да никакви трошкови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем и Вама и Полицијској управи и то је то. Слободни сте, довиђења, пријатно.

СВЕДОК НЕНАД МИТРОВИЋ: Пријатно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека уђе Вучетић Дарко.

Испитаће се
Сведок ДАРКО ВУЧЕТИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вучетић Дарко?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испитаће се сведок Вучетић Дарко, од оца?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Миленка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша година рођења?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: 01.04.1977.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: У Куршумлији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Полицијски службеник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству или у завади са окривљенима?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Не знам ни који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли их познајете уопште?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Овог познајем, овог не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поповића познајете, а Стојановића не?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте сведок у овом поступку, као сведок дужни сте да говорите истину, ништа не смете прећутати, давање лажног исказа представља кривично дело, нисте дужни једино да одговарате на она питања чијим би одговорима Вас или Ваше блиске сроднике изложили знатној материјалној штети, тешкој срамоти или кривичном гоњењу. Да ли сте то схватили?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте као сведок дужни да положите заклетву, текст заклетве је пред Вама, прочитајте га наглас.

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Знате ли због чега сте позвани данас у суд?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због ког догађаја?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Због неког догађаја, знам из истраге док сам био, из неког догађаја у Петровом Селу, које сам касније сазнао из медија и других испитивања која су била према мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били код истражног судије, давали сте свој исказ.

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете при том исказу?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам чега се сећате око Вашег боравка у Петровом Селу, како је то изгледало и уопште нешто карактеристично ако има испричајте нам, а што нисте рекли истражном судији.

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Па колико ме сећање служи да смо отишли крајем јула и да смо се горе налазили 15 дана и да смо ту баш имали обуку, борбену

обуку и то да је тешка обука била, других детаља нешто посебно нешто се и не сећам. Не знам баш нешто конкретно да бих рекао, ако Ви имате неко питање једино.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја ћу на крају морати да постављам питања. Да ли Вам је лакше тако?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Може, лакше ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате нешто да се десило специфично, нешто карактеристично за ту обуку, неки инцидент?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Сећам се једног инцидента, то је дошло до једног повређивања на једној обуци, тога се сећам, то ми је баш остало у сећању, друго ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то говорите о колеги из Крагујевца који је повређен?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Да, да, повређен је тада приликом обуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте дошли у Петрово Село у које доба дана, ако се сећате?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Колико се сећам мислим да смо већ увече, већ је мрак био да смо дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био с Вама?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Са мнош су били још тројица колега из Прокупља и не знам тачан број колега из Крушевца, јер ми смо са Крушевљанима заједно дошли, тога се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добили сте спаваоницу, је ли тако?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вас је било у спаваоници?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Па доста нас је било, не знам тачан број стварно. Ми и Крушевац смо сигурно заједно били, ако је и био још неко стварно не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То прво вече кад сте стигли како је то изгледало?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Па ништа, ту смо унели ствари, значи у спаваону и ту смо остали преноћили, па сутрадан смо на једној писти били постројени, прегледали су нам торбе и кренуло се на, подељени смо по тим групама како се тад називало и значи имали смо доручак и све оно, после смо ишли на та занимања, на ту обуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био вођа Ваше групе, који је старешина био задужен за Вашу групу?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Па директно старешину ја мислим да нисмо имали, колико се сећам, старешину тог тима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете „подељени смо по групама”, па сам мислио.

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Да, да, то је била као борбена група, ја мислим да нас је било осморо, па то се, ја мислим, колико се сећам, да се изабирало по неки полицајац да буде вођа те групе, а директно старешину као старешину нисмо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Постројавање прво оно јутарње има застава, је ли тако?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неко држи неки говор том приликом?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Не, говор нису, колико се ја сећам не држи се говор, поздравља се застава докле се подиже на јарболу, после се иде на једну маренду, како се зове, па на неко кратко занимање па на доручак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи тог првог дана, првог јутра нико није поздравио полазнике курса?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Не, јесте један од инструктора и рекао је да смо ми добровољци, тад сам се ја баш побунио и рекао сам ја нисам добровољац мене су на силу отерали горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате ко је то причао, не знате?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате тих инструктора, ко је држао обуку?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Сећам се касније после Петраковић, чини ми се, Горан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није Мића?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мића?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Мића, да је он наводно био главни, тога се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неког знате можда осим Петраковића?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Овог господина се сећам да је и он био горе али није он мени никад држао обуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поповића познајете?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А неког од инструктора?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Не, стварно, јер нисам се ни трудио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којој организационој јединици су припадали инструктори, да ли знате то можда?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из ког дела.

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Па МУП ваљда, Министарству унутрашњих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да из МУП, али из ког дела МУП?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из које организационе јединице МУП?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте давали стражу?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Не, ја нисам, а имало је припадника који су давали стражу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате можда где су била стражарска места?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Колико могу да се сетим да је било једно или два, два стражарска места. Једно је било доле код улазне капије, а друго стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можда знате да ли су људи који су држали стражу имали неку радио станицу?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Јесу, јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То знате?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Имали су, то знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате можда с ким су имали с друге стране директну везу?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Е не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро.

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: С ким су имали везу стварно не знам, али знам да су имали станице на униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких ограничења слободе кретања у оквиру кампа?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Не, мени није. Оно што сам ишао да се купам и да се умијем, оперем зубе, спаваону, кухиња и излазимо из кампа и идемо на занимање, то што се тиче тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи могли сте свуда да се крећете?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Свугде сам се могао кретати, нико ми никад није рекао не можеш овде, не можеш онде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули можда да се у кампу налазе неки заточени цивили?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су заробљени?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Не, то не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули касније за?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Преко медија сам чуо да је то било горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте чули?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Да су наводна била нека три лица горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви то не знате?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: После из истраге и испитивања колега из Министарства смо сазнали наводно да су за време наше обуке била ту три лица, ето одакле знам преко медија и од ових колега из МУП што су нас испитавали кад смо давали доле изјаве у СУП Прокупље, да су ту наводно била три лица, која ја нити сам икад видео, нити сам чуо нити ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли испод писте за постројавање постоји неки објект у изградњи који је онако укопан, постоји једна плоча?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате можда шта се налази у тим просторијама испод?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Ја сам из једне просторије износио оружје које је наводно, које су ми рекли инструктори да је то оружје било заробљено доле на Косову, па требало је да се очисти то оружје горе на писти, што смо и урадили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је то било?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Па одмах на почетку, био сам ја мислим тад нешто и на боловању, јер сам се нешто био разболео и да је одмах то на почетку било да сам то износио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи то „на почетку” да ли можете то прецизније да кажете?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Па кад смо стигли горе у камп можда други, трећи дан, не знам тачно баш дан, а можда и четврти, стварно не могу да се сетим, али знам да је брзо било да сам износио то оружје одатле ради чишћења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли сами то износили или је био још неко с Вама?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Ја се сећам да сам сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко Вам је то наредио?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Не знам стварно, пошто сам био већ на поштеди како се каже, 'ајде нешто да се ради да то барем, и питали су ме људи је л' ти није тешко? Рекао „није што ми тешко” и износио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли можда знате из које тачно просторије сте износили то оружје?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Само да Вас лажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате уопште колико има ту просторија?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Не знам стварно, нисам овако у стању да бројим. Знам да је онде било просторија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли то као неки магацини? Шта је то? Како је то изгледало кад је отворио врата?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Као магацин, не као магацин, него магацини јесу. Ту су били бурићи и неки бурад од нафте и палете сам видео и шта, колико се ја тога могу да сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ушли у те просторије, па сте извукли, како је то изгледало? Колика је то просторија, да ли можете да опишете?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Стварно не бих знао да Вам кажем овако димензије, ту је било баш оружја доста, то сам изнео на писти, значи горе где смо чистили, исто смо вратили и то. Ја сам цео дан био тада у кампу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи не знате тачно којег типа?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Не знам стварно, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи из једне просторије сте само износили?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су врата на другим просторијама била отворена тада или су била затворена? Да ли се сећате тога?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Пролазио сам поред тих просторија, право да Вам кажем и нисам запазио нешто посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа специфично?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Не, не, да ли су отворена, да ли су затворена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте пролазили? Одакле, одакле.

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Па имала је стаза бетонска која је водила горе после на степенице и на писти горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате у ком правцу сте се кретали?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Па сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дођите. Ево имамо фотодокументацију са увиђаја. Ево прво, ја ћу Вам показати фотографије 9, 10 и 11. Хајде да погледамо ове 9 и 10. Је ли то то?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: То је тај објект доле, а сад која просторија стварно да Вас лажем. Знам да сам се овуда кретао, да је овде била једна она што смо се купали, као трафике ту, ту да, ту нам је било за купање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли можда овако?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Е да, ту је била ова за купање, ту смо износили оружје, овако и ту смо горе на писти чистили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада, пошто немамо документ-камеру, а колега Прелевић нам није пришао, ако има фотографије.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја верујем Вашој...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја ћу то да, а Ви ако има неких, ако лоше унесем.

Након што су сведоку предочене фотографије 9 и 10 из фотодокументације сведок изјављује да се управо ради о једној од тих просторија где је износио оружје, не зна тачно из које просторије је износио оружје, али зна да се кретао том бетонском стазом.

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Да, и нико ми није бранио куда се крећем и све, ишао сам и на купање ту.

Није имао забрану кретања том стазом и могао је туда да иде на купање. Зна да су тушеви били постављени на том објекту с десне стране, то јест гледано из правца капије ближе капији.

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Да, да, ближе капији су биле за купање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

То је отприлике на месту где на фотодокументацији, на фотографији број 8 стоје пет лица у цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сам добро унео? Погледајте. То јест, десно до тих лица су постављене те туш-кабине. Јесте ли разумели колега Прелевићу како је издиктирано. Да ли имате, добро. Да ли сте чули можда неке гласове из неке од тих просторија кад сте пролазили туда?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Не. Гласове. Мислите људске гласове?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Људске.

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Не, не. То нисам чуо. Чуо сам само себе како псујем оца и мајку што су ме родили колико ми је било тешко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте током боравка на обуци користили воду?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Како мислите воду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Воду. Да ли сте пили воду?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле сте користили воду?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Имали смо и флаширану и тамо где смо се умивали у ону просторију, са чесме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте се умивали или сте пили са чесме воду?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Ја сам пио, не знам други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пили сте Ви. Каквог је била укуса?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Стварно то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам неко бранио да пијете ту воду?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Мени нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могла је да се користи. Добро. Даћу реч тужиоцу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Заменик тужиоца Петровић. Када сте износили оружје из тог објекта, је ли тај објекат био обезбеђен посебно са стражом? Да ли је било ту страже?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Не, није било страже.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је касније било код тог објекта страже?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Не, нисам видео, можда је била, ја стварно нисам видео ниједну стражу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви нисте били на стражи, али имате ли представу где су била стражарска места и посебно ме занима да ли је било стражарско место у близини тог објекта који обезбеђује камп, а да неко буде стражарско место близу тог објекта?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Не, није. Код капије је било. А друго стварно не знам где је било, углавном то је могло да се види из спаваоне стражар како је нама била спаваона, где стражар поред капије стоји тамо и другог стражара нисмо видели. А овај овде из наше спаваоне се могао видети, значи видели би га сигурно да је ту био неко од стражара колико мене сећање служи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Бранилац окривљених.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Бранилац окривљених адвокат Божо Прелевић. Судија, ако дозволите ја ћу се вратити на фотодокументацију и то само на слику 10 и 11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Из фотодокументације се јасно уочава да су различита врата на једној и на другој просторији наиме, на слици 10 се види да су врата на овој, ако гледамо тај објекат са ове стране где су камиони, да су лева зарђала, а десна су мање зарђала и бела су. Да ли на основу ове две фотографије можете да се сетите по вратима у којој просторији сте били?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Не могу, рекао сам и судији да стварно не могу да се сетим. Волео бих да знам, али не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покушали смо и то да утврдимо.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Питаћу нешто, Ви сте углавном све питали. Питаћу нешто што сам пропустио да питам претходне сведоке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде, изволите.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ви сте Ваш исказ дали пред истражним судијом 30.06.2006. године.

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Не знам датум, имам кући позив, али то је сигурно то.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. Ви сте данас рекли сада у излагању да сте Ви неколико пута у полицији давали исказе.

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Да.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: И споменули сте и СУП Прокупље.

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Да.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Сада би моје питање, да ли сте након што сте у истрази након 30.06.2006. године, позивани у полицију да дате исказ?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Да? Јесам, дао сам исказ након тога и били смо понуђени на полиграфско испитивање.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро.

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: У СУП Прокупље, али дошле су неке друге колеге које ја стварно не познајем, питали су да ли хоћете на полиграфу да идемо, ја сам пристао што је полиграф добровољна база, колико се ја разумем, и пристао сам.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. А кажите ми да ли Вам је том приликом сугерисано, прећено, нуђена нека награда ако измените исказ пред истражним судијом?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Није. Они истражног судију нису ни спомињали него наводно после кад смо били код истражног судије, па следеће што смо давали исказ и уједно смо били и на полиграфу.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро.

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Наводно је била прича да је неко послао неко писмо, да се нешто о томе зна, да знају припадници полиције и наводно на конту тога писма што су они наводно добили да су нас ту испитивали.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли су од Вас тражили да нешто сведочите што не знате?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Нису, нису само су питали је л' може на полиграфу и питали су питања полиграфска питања и овамо смо опет изјаву давали везано за обуку Петрово Село.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала. Немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Окривљени да ли имате питања? Немате? Добро. Ако нема више питања, ја бих Вас питао само још да ли имате неке трошкове за долазак данас у суд?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Имам, имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Аутобусом сам дошао, ево то ћу да документујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је аутобуска карта. 1.200,00 динара, је ли тако?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Да, с једне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У једном правцу, повратна је 2.400,00. Да ли имате неке трошкове за исхрану?

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате. Не тражите. Добро.

Сведок трошкове тражи у износу од 2.400,00 динара на име повратне аутобуске карте на релацији Куршумлија-Београд. А као доказ суду доставља аутобуску карту „Ласте” у једном правцу у износу од 1.200,00 динара.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДОБРАВА СЕ исплата износа од 2.400,00 динара на име путних трошкова за сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам се захваљујем. Пријатно.

СВЕДОК ДАРКО ВУЧЕТИЋ: Пријатно, довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било све данас што се тиче сведока чије саслушање, то јест испитивање је одређено. Да ли сте у међувремену добили поднесак који је бранилац доставио? Тужилаштво? Послали смо.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Са закашњењем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са закашњењем добро. Добацује колега Прелевић, али важно да је стигао. Јесте ли добили тај поднесак? Нисте изјашњење? Јесте? Добићете га онда, ми смо послали, вероватно није стигао. У сваком случају,

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у допуни доказног поступка а на име решења КВ већа К-По₂-51/2010–Кв-По₂-94/2011 од 09.11.2011. године, прочитају записници о испитивању сведока: Николић Александра, Радосављевић Горана, Миће Петраковића, Мирослава Мирковића, Радомира Ђерића, Дејана Стаменковића, Небојше Живковића, Миролуба Видојковића, Небојше Ђокића, Саше Грковића, Лешњак Јордана, Церовић Драгана, Филићановић Миће, Жикановић Радице, Стојановић Боривоја, Рајовић Милоша и Симић Небојше, који су дати на главним претресима, а како је то наведено у решењу КВ већа овог суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сагласни да констатујемо само да су наведени искази прочитани као што смо претходни пут прочитали и да на тај начин изведемо те доказе?

Странке сагласно предлажу да се констатује да су наведени искази прочитани и да се на тај начин изведу као доказ.

Предње прочитано.

Примедби нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У предлогу за допуну доказног поступка од стране одбране, то је овај поднесак који до сада наводно нисте добили, предложено је, за сада, само да се саслуша Јовановић Јовица, заменик тужиоца у специјалном суду на околности које је предложио окривљени Поповић Сретен. То су оне околности које су раније наведене у претходном поступку. Да ли имате нешто да допуните?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Бранилац окривљених. Само да појасним, то су околности које у ствари својим питањима иницирао тужилац господин Станковић, у више наврата је питао Поповића да ли је некада раније у пракси на овај начин затварао људе. И онда је он објаснио да јесте и да је сведок за то колега тужилац који је данас запослен овде у згради специјалног суда, мислим у Одељењу за организовани криминал. То је значи једини разлог његовог предлога за саслушање. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли бисте се сада изјаснили или ћете то накнадно поднеском?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих оставио, пошто је реч о специфичном предлогу да се колега изјасни који је обрађивач овог предмета, па значи, у писменом поднеску суду ћемо благовремено доставити изјашњење по овом предлогу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, захваљујем. Онда ћемо након тога донети одлуку о предлогу за саслушање наведеног сведока. У сваком случају,

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се данашњи главни претрес ОДЛОЖИ, наставак се одређује за:

07.12.2011. године, у 09,30 часова, судница број 4

На претрес позвати: сведоке Крстовић Владана и Максимовић Немању.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ увиђај на лицу места у Наставном кампу за обуку у Петровом Селу. Увиђај ће бити обављен од стране председника већа, а могу му присуствовати странке и бранилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фактички, овде се ради о допуни увиђаја, имајући у виду и примедбе Апелационог суда. Усредсредимо се на онај објекат где су била смештена браћа Битићи, да видимо како то изгледа и тако даље. То ћемо морати. У сваком случају, добићете накнадно обавештење када ће бити увиђај. Време и место биће одређени накнадно о чему ће странке бити писмено обавештене. Ја бих волео да то буде што пре имајући у виду да већ полако улазимо у зиму, па да не буде смрзавања. У сваком случају, Поповићу Ви сте хтели нешто? Изволите.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Ја се извињавам, само сам хтео да Вас замолим у вези мере кретања. Пошто ми мајка живи у Крушевцу, она је жена у годинама, стара је и болесна, ако би могли барем, пошто тамо пише да немам право да се удаљавам ван места боравишта, па ако може барем само да се прошири тај круг чисто ето да би могао да обилазим мајку и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То ћемо са следећим решењем. Ја мислим да је то средином децембра негде, онда је следећа мера, па ћемо онда да видимо нешто у том смислу. Можете онда поднеском најбоље да се изјасните тачно шта хоћете. Колега може? И онда ћемо да видимо шта тачно хоћете и онда ћемо у том смислу, усвојимо, никакав проблем, ето. Ако је то све, ја вам се захваљујем. Видимо се 07. децембра у 09,30, ако не и раније на увиђају.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА